

Af de Sager, der saaledes have været under Forhandling, er der 3, hvori der har været nedsat Fællesudvalg, nemlig: Forslag til Lov om Valgene til Rigsdagen, den militaire Pønningsslov og Indkomstskatteloven. Alle tre Sager ere endelig afgjorte. — Der er ialt 19 Lovforslag, deri indbefattet de 3 nysnævnte, som have været til eneste Behandling i Landstinget.

Det vil af den Oversigt, jeg her har givet, sees, at det er meget betydelige og omfattende Arbejder, som ere tilendebragte i denne Samling. Jeg skal, som nogle af de vigtigste Love, der ere vedtagne, henlede Opmærksomheden paa, foruden Finantsloven og de almindelige Bevillingslove, „Forslag til Lov om Hærens Ordning“ og den dermed i Forbindelse staaende „Lov om Pønninger m. v. ved Hæren“, „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Tidsrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869“, „Forslag til Lov om Valgene til Rigsdagen“, „Udkast til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Fernbane gennem Sydjylland og en Bane til Kjøbenhavn og Helsingørs Havne“, „Udkast til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet og Udredelsen af Beføstninger samt Udførelsen af Arbeidet ved offentlige Veies Anlæg, Sftandsættelse og Vedligeholdelse“ og „Udkast til Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af Hovedlandveienes Henlæggelse under Amtsraadenes Bestyrelse“.

Har saaledes Udbyttet af Thingets og Rigsdagens Samling ikke været ringe, saa maa det dog heller ikke oversees, at det har været en ganske usædvanlig lang Samling. Samlingen har, som nævnt, været i 8 Maanedes eller 243 Dage, og er den længste Samling af Rigsdagen, der nogensinde har været, noget længere endog saa end den grundlovgivende Rigsforsamling. Der er iøvrigt ikke nogen Sam-

ling, som i Langvarighed kommer den nær. Der har ganske vist været samvirkende Aarsager, der have ligget til Grund for denne lange Samling. Skjøndt Finantsloven først efter omtrent 6 Maanedes Forløb kom fra Folkethinget til Landstinget, kan man dog ikke henhøre den lange Varighed dertil, da Finantsloven jo allerede for nogen Tid siden er vedtagen. Det maa ikke oversees, at et af de vigtigste og omfangsrigeste Lovforslag, det om Hærens Ordning, først langt hen i Samlingen kunde forelægges af Regjeringen. Jeg skal ikke gaae videre ind paa de andre Aarsager, der kunne have fremkaldt denne lange Samling, men kun endnu nævne, at nogen Deel deri har maaskee ogsaa Fordelingen af Arbeidet havt. Det vil saaledes sees, at uagtet Landstinget har været samlet i 243 Dage, har det kun holdt 140 Møder; det er en Selvsølge, at der blandt disse 243 Dage maa fravegnes Søn- og Helligdage, men det maa dog ogsaa erindres, at ikke saa af Landstingets Møder have været meget korte, nogle næsten nominelle. Jeg vil ikke sige, at Fordelingen af Arbeidet har havt nogen væsentlig Deel i, at Rigsdagssamlingen har været saalænge, men jeg skal dog næsten troe, at det staaer noget i Forbindelse dermed. Jeg vil udtale det Haab, at kommende Samlinger ville kunne give et ligesaa tilfredsstillende Udbytte som denne, og at det vil kunne skee, uden at de blive saa langvarige.

Jeg skal endnu anmode de ærede Medlemmer om, i Anledning af en Meddelelse af Conseilspræsidenten, at give Møde i Folkethingsalen Kl. 4^{1/2}.

Fra Conseilspræsidenten har jeg modtaget en Skrivelse af 11te ds. saalydende:

„Da det ved allerhøieste Resolution af Dags Dato allernaadigt har behaget Hans